

تأثیر پذیری عرفان سهراب سپهری از عرفان سهروردی

آقای حسین پیشگو، خدیجه صباحی زاده

چکیده

هر انسانی فطرتاً خداجوست و گرایش به عشق ورزی نسبت به معبود ازلی خویش دارد، از این رو عارفان می توانند تأثیر گذارترین شخصیت در زندگی معنوی و تربیتی هر انسانی باشند. سهراب سپهری با توجه به اندیشه های عرفانی لطیفی که داراست از این قاعده مستثنی نیست او پیش از آنکه شاعر باشد انسان عارفی است که با نگاهی تازه به پدیده های طبیعی وجود معبودش را متذکر می شود. با توجه به پژوهش های متعددی که در زمینه ی عرفان سپهری به عمل آمده اکثریت معتقدند که عرفان او صرفاً بودایی و برگرفته از اندیشه های کرشنا مورتی است و به تأثیر اندیشه های عرفان سهروردی در شعر سهراب پرداخته نشده است، نگارنده در این جستار با توجه به واژه های رمزی موجود در اشعار سهراب تأثیرپذیری سهراب را از سهروردی بررسی می کند. البته باید یادآور شویم که عرفان بدیع و منحصر به فرد سهراب آمیزشی است ابتکاری و خلاقانه که آن را از دیگر عرفان های موجود متفاوت ساخته است. لذا نمی توانیم عرفان او را صرفاً بودایی، اشراقی یا شرقی تلقی کنیم.

کلید واژه ها: عرفان اسلامی، عرفان بودایی، سهراب سپهری، سهروردی، اندیشه اشراقی